

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā diskriminācijas aizlieguma principam.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums katrā ziņā esot nesamērīgs.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā vispārējam labas pārvaldības principam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 4. decembrī – BTC/Komisija

(Lieta T-786/17)

(2018/C 042/49)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BTC GmbH (Bozen, Itālija) (pārstāvji: L. von Lutterotti un A. Frei, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 27. septembra lēmumu ar atsauces numuru Ares (2017) 4799558 par piešķirtā finansējuma atmaksāšanu, kā arī atbilstošo 2017. gada 2. oktobra paziņojumu par parādu (*Nota di Addebito*) Nr. 3241712708 un 2017. gada 2. oktobra paziņojumu Ares (2017) 4 790 311, kas visi 2017. gada 4. oktobrī pa e-pastu ir nosūtīti uz info@btc-srl.com, kā arī visus citus tiesību aktus (tostarp tos, par kuriem nav zināms), kas ir tikuši pieņemti pirms abiem iepriekš minētajiem aktiem, ir ar tiem saistīti vai ir paredzēti to izpildei;
- primāri pakārtoti, izskatot lietu šķīrējtiesas procesā atbilstoši LESD 272. pantam un 2007. gada 29. jūnija finansējuma līguma Nr. C046311 5. panta 2. punktam, atzīt, ka summa, ko Eiropas Komisija 2017. gada 2. oktobra paziņojumā par parādu (*Nota di Addebito*) Nr. 3241712708 ir pieprasījusi prasītājai, tai nav jāmaksā un ka prasītāja tādējādi ir tiesīga to ieturēt;
- sekundāri pakārtoti, tāpat izskatot lietu šķīrējtiesas procesā atbilstoši LESD 272. pantam un 2007. gada 29. jūnija finansējuma līguma Nr. C046311 5. panta 2. punktam un tikai gadījumā, ja prasītājai būtu jāmaksā Eiropas Kopienai kāda summa atbilstoši 2007. gada 29. jūnija finansējuma līgumam Nr. C046311, noteikt summu, kas prasītājai var būt jāmaksā, kas tādējādi ir mazāka par summu, kas norādīta Eiropas Komisijas 2017. gada 2. oktobra paziņojumā par parādu (*Nota di Addebito*) Nr. 3241712708;
- katrā ziņā piespried atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši Reglamenta 134. pantam, kas, pamatojoties uz Itālijas advokātu honorāru aprēķināšanas parametriem saskaņā ar Itālijas Tieslietu ministrijas Ministra dekrētu Nr. 55/2014, ir novērtēti 30 000 EUR apmērā, pieskaitot 15 % izdevumu atmaksai pēc vienotas likmes saskaņā ar Itālijas Tieslietu ministrijas Ministra dekrēta Nr. 55/2014 15. pantu, 4 % atbilstoši likumā noteiktajai iemaksai advokātu fondā, kā arī PVN 22 % apmērā, ciktāl tas ir jāmaksā, un precizāks aprēķins, ņemot vērā ieguldīto darbu, tiks veikts tiesvedības laikā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats: apstrīdētie pasākumi ir atzīstami par spēkā neesošiem, jo saistībā ar tiem ir iestājies noilgums atbilstoši Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta ceturtajai daļai.

2. Otrais pamats: apstrīdētie pasākumi ir atzīstami par spēkā neesošiem, jo ir ticis pārkāpts LESD 296. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants, ņemot vērā nesamērīgo laiku lēmuma un iepriekš minētā paziņojuma par parādu pieņemšanā (tiesiskās noteiktības un samērīga procesa ilguma principa pārkāpums).
3. Trešais pamats: apstrīdētie pasākumi ir atzīstami par spēkā neesošiem, jo ir ticis pārkāpts LESD 296. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 42. pants, ņemot vērā kļūdas, kas ir pieļautas faktu konstatējumā, lēmuma pamatojuma nepietiekamo un pretrunīgo raksturu un tiesību piekļūt dokumentiem pārkāpumu.
4. Ceturtais pamats: apstrīdētie pasākumi ir atzīstami par spēkā neesošiem, jo ir ticis pārkāpts Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 2. un 4. pants, LESD 296. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants, ņemot vērā summas, kuru pieprasīts atmaksāt, nesamērīgo raksturu, faktu konstatējumu neesamību vai to kļūdaino raksturu un lēmuma pamatojuma nepietiekamo un pretrunīgo raksturu.
5. Piektais pamats: summa, ko Komisija 2017. gada 2. oktobra paziņojumā par parādu (*Nota di Addebito*) Nr. 3241712708 ir pieprasījusi prasītājai, neesot jāmaksā, jo Komisija esot pārkāpusi līgumisko labticības principu, esot novēloti un nepietiekami konstatējusi faktus un nav izvērtējusi vai ir kļūdaini izvērtējusi pieejamos pierādījumus.
6. Sestais pamats: summa, ko Komisija 2017. gada 2. oktobra paziņojumā par parādu (*Nota di Addebito*) Nr. 3241712708 ir pieprasījusi prasītājai, neesot jāmaksā, jo secinājumi, kurus Komisija ir izdarījusi, pamatojoties uz OLAF ziņojumu, neatbilstot faktiem.
7. Septītais pamats: summa, ko Komisija 2017. gada 2. oktobra paziņojumā par parādu (*Nota di Addebito*) Nr. 3241712708 ir pieprasījusi prasītājai, katrā ziņā neesot jāmaksā norādītajā apmērā, jo atbilstoši finansējuma līguma II pielikuma 19. pantam jāatmaksā ir tikai faktiski nepamatoti saņemtās summas, un nav jāatmaksā summas, kas ir tikušas izmaksātas, pamatojoties uz pareizu un līguma noteikumiem atbilstošu norēķinu (labticības un samērīguma principu pārkāpums).

(¹) Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV 1995, L 312, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 29. novembrī – TecAlliance/EUIPO – Siemens (“TecDocPower”)

(Lieta T-789/17)

(2018/C 042/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TecAlliance GmbH (Ismaning, Vācija) (pārstāvis: P. Engemann, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Siemens AG (Minhene, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “TecDocPower” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 402 326

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 14. septembra lēmums lietā R 2433/2016-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;